

Blåt vælded lys frem

Tekst: Lisbeth Smedegaard Andersen

Musik: John Frandsen, 2006

Blåt væl - ded lys frem bag sky - ers skred, rør - te vor

jord midt i ti - dens strøm - me, svøb - te en flig af Guds e - vig -

hed som blan - ke knop - skæl om vin - ter - drøm - me. Skær - mer her - ne - de

Guds - ri - gets glæ - de sår - bart til ste - de i tro og håb.

Det barn, der sover ved moders bryst,
er dog det ord, hvorved alting skabtes:
englenes glæde, Guds øjelyst,
menneskers liv, her hvor liv fortabtes.
Han er hernede
Gudsrigets glæde
nyfødt til stede
i tro og håb.

Han knytter syvstjernens strålebånd,
åbner dog varsomt de blindes øjne.
Himmel og jord i den samme hånd -
sandhedens lys midt blandt vore løgne.
Er selv hernede
Gudsrigets glæde
synligt til stede
i tro og håb.

Sort knejser korset på udbrændt jord,
afslører mørket bag løgnens maske.
Døden blev støv for Dit påskeord -
livstræet skyder af sten og aske.
Breder hernede
Gudsrigets glæde
lysfyldt til stede
i tro og håb.

Herre, du kom for at leve her,
række din hånd til de små og svage.
Løvspring forjættes i håbets træer,
når dine ord bærer julens dage.
Skaber hernede
Gudsrigets glæde
evigt til stede
i tro og håb.